

ali kake nedostojne besede, pač pa je takoj odločno obsodil vsako sirovost. — Brž ko mu je bilo mogoče, se je priglasil v »Marijin vrtec« in ostal vsa leta najvestnejši član. Noben mesec ni izpustil sv. obhajila, nikdar ni pozabil na mesečni nauk. In glejte, tudi Marija ni pozabila svojega zvestega otroka: izprosila mu je milost, da je še zadnjo nedeljo tik pred nenadno svojo smrtjo prejel sv. obhajilo, kakor da bi kaj slutil. Popoldne istega dne se je udeležil še nauka in posvetitve »Marijinega vrtca« presvetemu Srcu Jezusovemu, zvečer pa se je po nesrečnem padcu z drevesa, kamor je šel nabirat prvo sadje, brez vsake besede slovesa podal na pot v nebeški dom — angelček med angelčke. In zdaj:

Okoli Te hrepeneče več ne vidi,
le misel plašna Te ljubeče boža,
in kličejo Te usta: Pridi, pridi! —
A Ti molčiš kot ovenela roža ...

(J. Samec.)

Otokar, na zemlji naš vzornik, postani v nebesih
naš priprošnjik do zopetnega svidenja! V. M.

Danilo Gorinšek:

Dež pada.

*Da je vsaka kapljica
biserček prejasen,
pa bi jih nanizal jaz
vse v nakit prekrasen.*

*Ta nakit bi okrog vratu
mamici obesil,
pa bi vendar od sramu
pôgled svoj povesil.*

*Za neskončno nje ljubav
ta nakit darujem.
Bog edini ve, kaj še
mamici dolgujem.*